

โคงบ้านเก่า

ชื่อแหล่ง โคงบ้านเก่า

ที่ตั้ง หมู่ที่ 9 บ้านบางหอ ตำบลบางครอก อำเภอปันแผลม จังหวัดเพชรบุรี

เส้นทางเข้าสู่แหล่ง ออกรจากจังหวัดเพชรบุรีไปตามถนนสาย 3176 ไปประมาณ 9 กิโลเมตรเศษ จะมีทางแยกซ้ายเข้าวัดเขาตะเครา เข้าไปประมาณ 3 กิโลเมตร ถึงวัดเขาตะเครา เลยเขาตะเคราไปประมาณ 500 เมตร มีทางลุกรังแยกขวาเข้าแหล่ง ไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตรเศษ

สภาพภูมิศาสตร์และลักษณะเด่น

สภาพภูมิศาสตร์ เป็นพื้นที่ราบทอยู่ห่างจากชายทะเลประมาณ 6 กิโลเมตรเศษ

แหล่งน้ำ คลองบางหอ คลองโพธิ์เดด คลองบางด้วน และคลองบางครอก

ประวัติ ชาวบ้านพบรหิน มาเป็นเวลานานแล้ว เรียกว่า โคงบ้านเก่า ต่อมามีชาวบ้านซื้อมาเข้าไปอาศัยอยู่จึงเรียกว่า โคงตาขม

เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2540 นายพจน์ กล่อมไสยาสน์ ได้ขุดต่อไม้และพบว่าเป็นท่อนซุงขนาดใหญ่ จำนวน 7 ตัน เมื่อข่าวเผยแพร่กระจายออกไปมีชาวบ้านเข้ามาดูดู และพบรหินเศษจำนวนมากติดในแพกระยะหอยทัวไปจึงค้นหาโบราณวัตถุ ผู้ให้ภูบ้านตำบลบางหอ ได้แจ้งไปยังอำเภอเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2540 นายครรลอง ยุทธชัย ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายปกครองและพัฒนา อำเภอปันแผลม จังเจ้มายังพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนครศรี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2540 นายวิเศษ เพชรประดับ หัวหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครศรี ได้เดินทางไปตรวจสอบ พบร่องรอยตั้งกล่าวว่าเป็นเนินดินขนาดใหญ่ พบร่องรอยตั้งจำนวนมาก โดยเฉพาะเศษภาชนะดินเผา กระจายอยู่ทั่วไปบนผิวดิน จึงได้รายงานไปยังสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 1 ราชบุรี ในวันที่ 21 สิงหาคม 2540 นักโบราณคดี จากสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 1 ราชบุรี และหัวหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครศรี ร่วมด้วยปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายปกครองและพัฒนา อำเภอปันแผลมและคณะ เดินทางไปตรวจสอบสถานที่ดังกล่าวโดยละเอียด

สภาพปัจจุบัน เป็นเนินดินขนาดใหญ่ เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่เศษ ล้อมรอบด้วยป่าชายเลน ทางทิศเหนือห่างออกไปประมาณ 100 เมตร มีคลองบางหอไหลผ่านไปบรรจบกับแม่น้ำเพชรบุรี บริเวณวัดเขาตะเครา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของแหล่ง ห่างออกไปประมาณ 2 กิโลเมตร เศษ

ตัวเนินดิน บริเวณกลางเนินเป็นพื้นที่โล่งเตียน จากการสำรวจ พบร่องรอยหอยแครงปะปนกับเศษภาชนะดินเผา หนาแน่นเป็นแห่ง ๆ รวมทั้งสิ้น 13 แห่ง

ปัจจุบันที่ดินอยู่ในความครอบครองของนายมาก ศรีไพบูลย์และนางสาวเต้าทึ่ง เหลืองทอง โบราณวัตถุ

1. ภาชนะดินเผา พบร่องรอยมาก ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพชำรุด และแตกเป็นเศษภาชนะดินเผา พบทั้งภาชนะเนื้อดิน เนื้อเกร็ง และประเภทเครื่องถ้วยจีน พวกรเครื่องลายคราม กระเบื้องเคลือบขาวแบบจีงไป รูปแบบที่พบมีทั้งภาชนะขนาดเล็ก ประเภทกระปุก ถ้วย ชาม ครก หม้อคันน ภาชนะ ไปถึงภาชนะขนาดใหญ่ พ梧อ่าง ໄห ໂອ່ງ เต้าເຊີງການ เป็นต้น

2. ตึกตามาดเล็ก ส่วนใหญ่พบรเป็นชั้นส่วนของตึกมาตรฐาน ได้แก่ส่วนหัว และลำตัว แบบที่พบรหัวไปในแหล่งโบราณคดีสมัยอยุธยา นอกจากนี้ยังพบตึกตามาเคลือบรูปสัตว์ขนาดเล็ก รูปเสือ กระต่าย เป็นต้น

3. หอยเบี้ย พบรเป็นปริมาณมาก ห้องขนาดเล็กและขนาดใหญ่ บางตัวมีตะกั่วทยอดໄວ่ในตัว

4. กระดูกคนและสัตว์ กระดูกคนส่วนใหญ่พบรเป็นฟัน กระดูกสัตว์ส่วนใหญ่เป็นกระดูก

สันหลังปลาเมืองไทยขนาด

5. อื่น ๆ เช่น เงินพดด้วง เงินอีแปะจีน เต้าปูนสำริด เส้นตะกั่ว ก้อนโลหะ และอื่นๆ (ขนาด $28.5 \times 14.5 \times 4$ เซนติเมตร)

6. ท่อนชุง พบทั้งสิ้น 7 ตัน โดยพบอยู่ทางทิศเหนือของแหล่ง ห่างจากคลองบางหอประมาณ 50 เมตร พบรดมอยู่ในแหล่งประมาณ 3 เมตร อยู่เป็นกลุ่ม กลุ่มทางทิศตะวันตก พบร 3 ตัน ห่างออกไปอีกประมาณ 100 เมตร พบรอีก 1 ตัน และอีกกลุ่มทางทิศตะวันออก พบรอีก 3 ตัน ลักษณะของชุงที่พบทั้งหมด ยังไม่ได้รับการตอกแต่งแต่อย่างใด ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เมตร ยาวประมาณ 5 - 7 เมตร

จากหลักฐานต่าง ๆ ที่พบ ส่วนใหญ่เป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้สันนิษฐานได้ว่านี่เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของชาวเมืองอยู่ในช่วงสมัยอยุธยา มีการใช้ทรัพยากรจากทะเล มีการติดต่อกับชุมชนภายนอก เนื่องจากตั้งอยู่ในเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ จากอ่าวไทย เข้าสู่เมืองเพชรบุรี และเดินทางบกต่อไปยังเมืองสำคัญอื่น ๆ เช่น เมืองปราณ เมืองกุย ตามที่ปรากฏหลักฐานอยู่ในจดหมายการเดินทางของชาติต่างๆ ในสมัยอยุธยา เช่น จดหมายเหตุของมองสีเออร์เซเบเรต์ ราชทูตฝรั่งเศส ซึ่งเข้ามาเจริญทางพระราชนิเวศสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โดยมองสีเออร์เซเบเรต์ล่องเรือจากกลับบุรี ผ่านกรุงศรีอยุธยา บางกอก ท่าจีน แม่กลอง เข้ามาตามแม่น้ำเพชรบุรี จนถึงเมือง แล้วเดินทางบกไปทางชะอ่า เมืองปราณ เมืองกุย ผ่านช่องสิงขร ไปยังเมืองตระนวศรี และเมืองมะริด ที่เป็นเมืองท่าสำคัญในขณะนั้น (องค์การค้าของครุสภาก : 2511)

จากการพบท่อนชุงขนาดใหญ่จำนวน 7 ตัน สันนิษฐานว่าจะมีการเตรียมการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ อาจเป็นวัด แสดงให้เห็นถึงการขยายตัวที่จะเป็นชุมชนขนาดใหญ่ขึ้น จากข้อมูลของคนในท้องถิ่นกล่าวว่าเมื่อเนินดินลักษณะเดียวกันนี้อีก 2 เนิน ในบริเวณใกล้เคียง ที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับแหล่งนี้ซึ่งจะต้องดำเนินการสำรวจต่อไป

การพบทหลักฐานการตั้งถิ่นฐานของผู้คนในแบบช้ายทะเล เอกสารที่กล่าวถึงการเป็นบ้านเป็นเมือง ของผู้คนในแบบช้ายทะเลและลุ่มน้ำด้านตะวันตกเฉียงใต้ที่มีพืชพันธุ์ชุมชนชาวอุดมสมบูรณ์ เพาะสภาพพื้นที่เหมาะสม ติดทะเลและเทือกเขา และมีการติดต่อกับพระนครศรีอยุธยา โดยมีหลักฐานปรากฏอยู่ใน คำให้การขุนหลวงหาวด บรรยายตลาดค้าขายรอบพระนครศรีอยุธยาตอนหนึ่งว่า “สรรพเครื่องสินค้าปากได้บันทึกเรือปากกว้างสีบคอสามวามาทอดลมอยู่ที่รงปากคลองคุจาม” และอีกตอนหนึ่งกล่าวว่า “เรือปากได้กว้าง 6 ศอก 7 ศอกชาวบ้านยึดสรา บ้านแหลม เมืองเพชรบุรี และบ้านบางตะบูนและบ้านบางละมุน บันทุกกะปัน้ำปลาปูเค็มปลากรายพงปลากระเบนย่างมาจอดเรือขาย แควรดเจ้าพระนางเชิง” แสดงให้เห็นว่าอาหารพิเศษที่ปรุงมาจากทรัพยากรทางทะเลจากเมืองเพชรบุรีนั้นมีบทบาทสำคัญต่อการบริโภคของผู้คน ในพระนครศรีอยุธยา (สุจิตต์ วงศ์เทศ : 2539) จึงกล่าวได้ว่าหมู่บ้านช้ายทะเลแบบนี้ ไม่ใช่เป็นบ้านแหลม บ้านตะปู บ้านทะลุ เป็นแหล่งผลิตอาหาร

ทะเบียนที่สำคัญมาตั้งครั้งโบราณ บ้านเมืองແນບນี้มีความเจริญมั่งคั่งในระดับหนึ่ง สิ่งก่อสร้างที่หลงเหลืออยู่ที่เป็นหลักฐานของความรุ่งเรืองในอดีตที่เห็นชัดเจนที่สุดคือ ศาลาการเปรียญ วัดในกลาง เป็นอาคารไม้ทรงไทยขนาดใหญ่ รูปแบบคล้ายกับศาลาการเปรียญวัดใหญ่สุวรรณาราม ที่เป็นวัดสำคัญในเมืองเพชรบุรี ดังนั้นการพบหลักฐานชุมชนในสมัยอยุธยาที่บ้านบางหอจึงมีความสำคัญต่อการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สมควรอนุรักษ์ไว้เพื่อการศึกษาต่อไป

การกำหนดอายุสมัย อยุธยาตอนปลาย

การประกาศขึ้นทะเบียน ยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียน

รูปแบบของแหล่งโบราณคดี แหล่งที่อยู่อาศัย

วันเวลาที่ปฏิบัติงาน สำรวจ 21 สิงหาคม 2540 บันทึก 25 สิงหาคม 2540

ผู้ปฏิบัติงาน นางสาวพยุง วงศ์น้อย

ที่มาของข้อมูล

ກາພປະກອບ :

ກອງເປັນລືອກຫອຍທີ່ພບໃນບຣິເວນໂຄກບ້ານແກ່າ

ເສົ່າມກາຈະໄະດິນແມາຈະພບປະປານອູ່ກັບກອງເປັນລືອກຫອຍ

เศษภาชนะดินเผาเป็นจำนวนมาก หล่ายรูปแบบทั้งเคลือบและไม่เคลือบ
เป็นภาชนะที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ภาชนะก้นกลมที่พบบริเวณโคลงบ้านเก่า

ตุ๊กตาดินเผาขนาดเล็ก แบบที่พบทั่วไปในแหล่งโบราณคดีสมัยอยุธยา พบริเวณโคลงบ้านแก้ว

ក្រសួងកាំងប្រាក់ដែលបានរំភេទជាអំពីរបាយកំណត់

ទំនុំទី 1 នៃ 7 តំរៀបបរិរោនគិកប៉ានកៅ